

دیده بان حقوق بشر (ایشیا واچ)

مترجم : ک . پیکار پامیر

نقض حقوق بشر توسط مجاهدین افغان

بخش چهارم

یادداشت : مطلبی را که اینک مطالعه میفرمایید، قبلاً از طرف دیده بان حقوق بشر سازمان ملل ، شعبه (ایشیا واچ) در وبسایت www.hrw.org/legacy/reports/1991/afghanistan به نشر رسیده است . هرچند نقض حقوق انسانی افغانهای آواره، در سالهای جهاد ضد قشون شوروی در داخل و خارج از افغانستان، بخصوص در خاک پاکستان و در شهر پشاور از سوی " تنظیم " های جهادی ، با موافقت و همکاری تنگاتنگ شبکه آئی. اس . آی صورت پذیرفته و هستی صدها و هزارها هموطن ما را یکام نابودی کشانیده است ، ولی از آنجا که جنایت در هر زمان و مکانی که صورت بگیرد و یا صورت گرفته باشد، جنایت است و مرور آن از نظر تاریخی و تحقیقی نیاز میرم ماست ، بنابراین ، خواستم با ترجمه فارسی دری مطلب مورد نظر، یکبار دیگر توجه خواننده های عزیز را به سلسله جنایتهایی که در قلمرو پاکستان علیه جان و مال پناهنده های کشور ما انجام داده شده و این سلسله تا کنون هم ادامه دارد، معطوف سازم:

(بخش چهارم و پایانی)

تهدید علیه زنان : زن هاییکه در برنامه امداد خارجی کار میکنند { کار میکردند }، بیشتر از همه از طریق ارسال نامه ها مورد تهدید قرار گرفته اند. خود نماینده های امدادی نیز تهدید شده اند. یکی از زنان مربوط (سازمان انقلابی زنان افغانستان)، نامه دریافت نمود که در آن خطاب به وی تذکر داده شده بود اگر از اشتراک در کورس صحیاجتتاب نکند، کشته خواهد شد. در ماه سپتامبر 1990م فتوایی از سوی " جمعیت علمای افغانستان " به نشر رسید که توسط آن، زنان از پوشیدن لباس تنگ یا لباسهای غربی، استفاده از خوشبویی، بیرون رفتن از خانه بدون اجازه شوهر، سخن زدن با مردان نا محرم، قدم زدن بی باکانه و حرکت در وسط خیابان ممانعت شده بودند. در متن فتوا، از بعضی مکاتب در پشاور به نام مکاتب غیر اسلامی یاد شده و از رهبران جهاد خواسته شده بود تا زنان را از رفتن به مکتب ممانعت نمایند. در بخشی از فتوای " علما " آمده بود که " زنها اجازه ندارند تکنالوژی جدید را بیاموزند؛ زیرا تنها مرد مسوول تهیه خوراک در خانواده میباشد. "

تهدید ژورنالیستها و جلوگیری از آزادی بیان : علاوه از تهدید روشنفکران افغان، گروه های جهادی همچنان گروه هایی را که میخواهند { میخواستند } پیرامون اعمال تهدید آمیز احزاب چیزی بچاپ برسانند نیز تهدید میکنند { میکردند }. یکی از ژورنالیستهایی که تلاش داشت در مورد اختطاف و ناپدید شدن یک افغان مهاجر تحقیق نماید، توسط تلفون تهدید شده به وی کنایه آمیز گفته شد که " به این موضوع بسیار علاقه نشان میدهی ؟! ... به سرنوشت رفته گان مواجه خواهی شد! " قرار اطلاع " ایشیا واچ " ، احزاب (جهادی) ژورنالیستها را تطمیع میکردند تا کنفرانس های مطبوعاتی آنها را انعکاس دهند، حتا برای ژورنالیستها در جوف پاکت پول میفرستادند. ژورنالیستها به " ایشیا واچ " گفتند که آنان نمیتوانستند گزارش جنگ را آزادانه تهیه نمایند، مگر آنکه یکی از " تنظیم " ها اجازه آنرا میداد. تمام " تنظیم " ها (احزاب جهادی) ، دفاتر مطبوعاتی خود شان را داشتند. ره روز 27 ماه جون 1990م ، منصورخان یک ژورنالیست پاکستانی که برای روزنامه دموکرات پشاور کار میکرد، توسط یک مرد ناشناس مورد لت و کوب قرار گرفت و به رویش تیزاب پاشیده شد. منصورخان بتاريخ سوم ماه جولای در شفاخانه در گذشت . منصور قبل ازان، گزارش مربوط به اختطاف یک نرس بنام ملالی را به نشر رسا نییده بود. وی گزارش مرگ عبدالله عظام فلسطینی را نیز به نشر رسا نییده بود. دران موقع، وهابی ها نیز آزرده شده بودند، اما هیچ کسی به ارتباط این جنایت دستگیر نشد. در ماه فبروری 1989م یک نشریه انگلیسی زبان حزب اسلامی به نام " مقاومت "، اسم یازده تن از نویسنده گان و ژورنالیستان را بچاپ رسا نید و آنها را به خاطر نشر مقالات انتقاد آمیز علیه حزب در یکی از کتابها، تهدید کرده بود.

حمله بر کارمندان بخش امداد رسانی : کارمندان شعبات امداد رسانی خارجی وقتاً فوقت اختطاریه هایی از طرف گروپ های (جهادی) حاصل نموده اند که (کارمندان افغان آنها به ترک ارزشهای اسلامی در چهارچوب سازمان های عیسوی متهم گردیده اند... نماینده های خارجی این سازمان ها نیز تهدید، اختطاف و کشته شده اند.

در اوایل سپتامبر 1990م، شماری از سازمان های امدادی به شمول نماینده گی سازمان ملل اختطاریه دریافت کردند که گویا " بامصرف پول، سعی میکنند نیرو های مقاومت را متفرق سازند. " و نیز توسط اختطاریه ها، از بعضی افراد مشخص بعنوان اجنت های سی آی ای و نماینده های صهیونیسم نام رده شده و از آنان خواسته شده بود تا پشاور را ترک گویند. بتاريخ 22 ماه جولای 1990م ، تعدادی از سازمان های امداد خارجی، نامه هایی در یافتند که ارسال کننده گان نامه، خود شان را " جهاد بین المللی افغان " معرفی کرده و چنین گفته بودند : " هر کمکی که از طرف نماینده گیهای

سازمان ملل و (ان. جی. او) های عیسوی به داخل افغانستان فرستاده میشود؛ توجه داشته باشند که برای احزاب جهادی و مردم افغان توزیع گردد... ما زنده گی تان را تیره و تار خواهیم ساخت و مجبور تان خواهیم کرد پاکستان را ترک گویند . . . هدف آینده ما، تام یتس (رییس کمیته بین المللی نجات " خواهد بود. "

بتاریخ شانزدهم ماه جون، هنگامیکه داکتر " دورآرمسترانگ " مدیرسرپناه بین المللی با موتر به سوی حیات آباد درخارج شهر پشاور در حرکت بود، گروهی از مردان مسلح به وی امر توقف دادند. وقتی وی از دستور سرپیچی نمود، گروه مسلح، موتر حامل او را مرمی باران نمودند. مگر داکتر آرمسترانگ و پسرش که همراهش بود زخمی نشدند. خانواده اش روز بعد پشاور را ترک کردند. مؤسسه بین المللی متذکره، متهم به عیسوی سازی افغانها شده بود. بتاریخ 26 ماه اپریل، بالای دفتر این موسسه در کمپ ناصر باغ حمله صورت گرفت و مدتی بعد، ماشین آلات آن در ننگرهار غارت شد. در اول ماه نوامبر 1989م " جان ترزول " منیجر دفتر ملی کانادا برای کمک به عیسویان به نام " Serve " توسط یکی از تنظیم های جهادی اختطاف شد. هیچ معلوم نشد که وی پس از اختطاف در کجا میباشد.

ناکام مقامات پاکستانی در تحقیق راجع به این تجاوزات: اکثریت تخطی ها و تجاوزاتی که در بالا از آن ها نام بردیم، در خاک پاکستان، جایی که قانون آن کشور حکم میراند، صورت پذیرفته اند. در حالیکه اسناد و شواهدی در دست است که گروه ها یا عوامل تجاوز ها را نشان میدهد، ولی هیچ تلاشی از طرف مقامات پاکستانی غرض تحقیقات در این موارد صورت نمیگیرد { صورت نمیگرفت } و نیز، هیچ پشتیبان خارجی گروه های متجاوز برای جلوگیری از این رویداد ها اقدام نمی نمایند { نمی نمودند }. صدها مهاجر افغان قربانی تخطی های سیاسی در پاکستان اند. یک افسر پولیس پاکستان بصورت خصوصی به " ایشیا واچ " گفت که لیست کسانی را که از طرف حزب اسلامی کشته شده اند، با خود دارد و از زندان شمشتو نیز دیدن کرده است . "

در بسا موارد، بویژه ، قبل از سال 1988م پرسونل اداره امنیت پاکستان، در تحویلدهی مهاجرین مورد نظر به تنظیم ها غرض توقیف کردن، صلاحیت مؤثر داشتند. افغانها در پشاور نمیتوانستند علیه اعضای تنظیم هایی که مرتکب اعمال تجاوز کارانه میشوند، شکایت نمایند، حتا اگر اسناد مؤثق هم در دست میداشتند. مقامات پاکستانی برای تنظیم ها (احزاب جهادی) اجازه داده اند تا خلاف قانون عمل نمایند. "

یادداشت مترجم : آنچه را دیده بان حقوق بشر شعبه (ایشیا واچ) به ثبت رسا نیده و شما عزیزان آنرا دربالا مطالعه کردید، در واقع، جز ای از کُل رویداد های تلخ و بیداد گریهای چندین جانبه خونین است که درسالهای جهاد بالای هزاران افغان بی کس و بی پناه در خاک پاکستان، بخصوص در دو شهر (پشاور و کویته) از سوی احزاب (اسلامی - جهادی) افغانستان و شبکه "خاد" رژیم کودتای ثور ازیکطرف و از سوی شبکه استخبارات ارتش پاکستان، سی . آی . ای و سایر منابع و شبکه های جهنمی خارجی از طرف دیگر صورت گرفته است . علی رغم ادعاها وانکار های احزاب جهادی، مقام های پاکستانی و دیگران، مردم مظلوم افغانستان، آنهمه ستم ها، جفاکاریها، کشتارها و نامردمی های آنها را هرگز فراموش نخواهند کرد و هیچگاه خون فرزندان آواره و قربانی شده شان را نخواهند بخشید.